

Haldor Holm skrivur:

Søren Søgård har indviet sin nye billardfabrik i Vejle

En fin kombination af hobby og forretningstalent

Søren har fortalt, han begyndte at prøve på at spille billard som 11 årig mælkedreng. Han stjal sig til det ved det, at hans onkel ejede afholdsslogen i Vejle. Han stod udenfor og klemte næsen flad imod ruden og betragtede de voksnes spil. I samme øjeblik de forlod bordet, sprang Søren ind gennem døren, fatter en kø og glider i takt med ballernes rullen over i en anden verden. Det var jo ulovligt dengang, at en mindreårig spillede billard, men onklen havde svært ved at nægte ham at spille, da han så Søren's store interesse for spillet. Og selvom det var svært at komme til, holdt interessen sig, og i al beskedenhed blev han helt god til legen om det grønne bord. Faktisk så god at han nu kunne tæve de voksne.

Søren fortalte at hans konfirmation stod i afholdsslogen, han skyndte sig at sluge middagen for derefter at løbe han i den anden ende af bygningen, hvor der samme dag blev spillet om det sydjyske mesterskab i keglebillard. Året efter fik han selv lov til at deltage på dispensation, da han jo var fire år for ung. Han kvitterede for velvilligheden ved at vinde det sydjyske mesterskab, og senere på året det jyske mesterskab i keglebillard 1934. Lidet anede han, at han senere i livet skulle komme til at spille så meget billard, at hans eget navn ville blive synonymt med sporten og gøre ham danmarksberømt.

11 år senere, i 1945 blev Søren Søgård gift, og samme år blev han for første gang dansk mester i Keglebillard. I finalen vandt han CK. Andersen KBK.

Stolt præsenterede den vejleensiske mester vinder-trofæet for fru Lilly, der udbrød: — Har du nu spillet igen Søren? Fru Søgård's interesse for billard kunne dengang ligge på et meget lille sted. Senere er den vokset med Søren's triumfer.

Vi synger: »Søren's far har penge,« men denne Søren's far havde ingen penge, så Søren Søgård måtte slide i det, først på de danske bomuldsspinderier og senere som støvsugeragent. Det sidste gik ikke så godt.

I 1952 kom Søren og Lilly Søgård til Billardsalon Royale, først på inspektør-basis, men i 1954 tog Søren Søgård springet og fik foden under eget bord samme sted. Han overtog selv salonen. Det gik fint, men kun om vinteren. Om sommeren var det sløjt med besøget. For ikke at være helt arbejdsløs begyndte Søren Søgård at købe gamle billardborde op, restaurerede dem og videresolgte dem. Sådan begyndte Søren Søgård at kombinere sin hobby med forretning.

Da så alle bordene på markedet var opkøbte, begyndte Søren Søgård at fabrikere nye. De første seks var solgte inden de var færdige. Det gik strygende. Søren købte så et gammelt snedkerværksted i Vejle,

Haldor Holm, bakameistari i Klaksvík er ein av teimum fremstu undangongumonnunum innan billardspælið her heima. Sjálvur dāmar honum væl at spæla billard í frílætunum, men ikki minst hevur hann virkað fyrri, at billard er vorðið frítíð-aritriv hjá alsamt fleiri føroyingum, ungum sum eldri. Fyri 10 árum síðani fekk Haldor víðgerð á sjúkrahúsinum í Vejle. Her bar so til, at hann hitti kanska kendasta danska billardspælaran í hesi öld, Søren Søgård.

Sum so ofta var Haldor í góðum hýri, skemtingarsamur og vinsælur, tá hann møtti Søren, og hetta varð eisini byrjanin til vinskapið teirra millum.

So nýtt sum billardspælið var í Føroyum, helt Haldor fyrri, at Søren átti at koma til Føroya. Kanska ein tilik vitjan kundi fáa áhugan at vaksa millum fólk. Í 1973 varð ferðin veruleiki, og Søren Søgård kom til Føroya saman við einum øðrum kendum billardspælara, Jørgen Kock. Og vist varð tað ein fragd at siggja hesar báðar spælarnar, báðir í heimsflokki. Síðani henda vitjanin kom í lag kann sigast, at áhugin fyrri billardspælinum hevur verið vaksandi. Fleiri feløg kring oyggjarnar hava fingið sær borð, og í 1976 varð Billardsamband Føroya sett á stovn.

Í blaðnum í dag hava vit nakrar hugleiðingar, ið Haldor Holm hevur skrivað um ta tíðina, hann hevur kent Søren Søgård og Jørgen Kock.

huset var i tre etager, der var simpelthen så megen plads, at han ikke anede, hvad skulle stilles op med alle rummene. Søren var betænkelig og var bange for at have brændt fingrene. Men fem år senere var pladsen så trang, at han måtte leje værksteder rundt om i byen.

Den 31. aug. 1976 (45 år efter at han som 11 årig mælkedreng måtte stjæle sig til at spille billard) sad Søren Søgård i sin billardsalon, som endnu var hans og gjorde status, ikke en slutopgørelse, for billard var endnu en væsentlig del af hans tilværelse, men han følte, at han havde solgt en del af sig selv — når han dagen efter overdrager Søren Søgård's billardsalon til Hans Laursen, som skal videreføre den forretning, som af de fleste kaldes dansk billards mekka.

Men Søren Søgård kom ikke hverken spillende eller sovende til dette resultat, i de næsten 25 år han drev sin salon var arbejdsdagen fra 10 formiddag til midnat. Nu klarer han sig med mindre, men en 40 timers uge har han aldrig kunne holde.

I 1977 restaurerede Søren Søgård ejendommen, som husede salonen, dette indbragte ham Vejle bys ærespris for forskønnelse af gamle ejendomme.

Søren Søgård har nu indviet sin nye store billardfabrik, som absolut er den største, mest moderne og flotteste i Europa, ja måske i verden.

Sønnen Keld Søgård og svigersønnen Leo Skive besætter begge topposter indenfor Fa. Søren Søgård A/S.

Der er mange der har prøvet på at gøre Søren Søgård rangen stridig som billardets mester og konge. En skal særligt nævnes — det er Jørgen Kock, KBK. Hovedbogholder ved Fa. Brd. A. O. Johansen, rør og sanitet.

Jørgen Kock begyndte at spille billard i 1938 på Amager og kom senere til KBK.

Egentlig spillede han mest bordtennis, da han begyndte som idrætsmand. Jørgen Kock trænede hver eneste søndag fra morgen til aften med en af sine gode venner hvis far var restauratør. Når Jørgen Kock kom for at hente sin ven på faderens værtshus, var han altid midt i en skomagerpot, og det syntes Jørgen Kock var det rene tidsspilde.

Men til sidst fik vennen lokket Jørgen til at prøve. Og så var det, at Jørgen opdagede at kø og bal lå bedre for ham end bold og bat. Så gik Jørgen igang med billardspillet. I KBK blev daverende danske mester i Keglebillard hans læremester, uden dog at nogen af dem vidste det. Kock lagde ubevidst efter Foldagers stil.

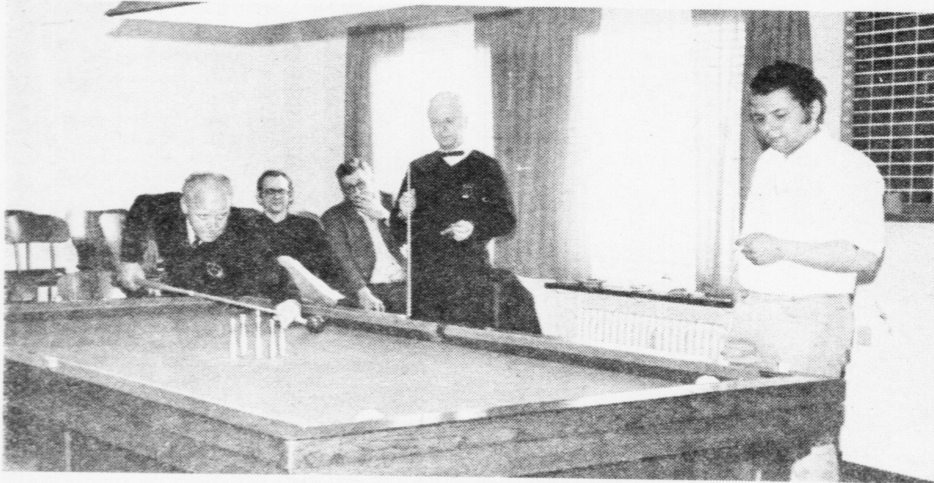
Det er ikke så længe siden, at billard udelukkende blev betragtet som et værtshusspil. Af den store offentlighed i det mindste. — Og af Dansk Idræts Forbund, som nu endelig har givet sig og optaget Den Danske Billard Union.

Det mener Jørgen Kock også var på tide. For, som Jørgen Kock siger, når man betragter skydning som en idrætsgren, så må billard være endnu mere kvalificeret. For en skytte gælder det kun om at sigte og trykke af, medens billardspilleren samtidig må vide, hvor alle tre kugler lander.

Jørgen Kock — en af Danmarks bedste ved det grønne klæde og 15 gange dansk mester i keglebillard — er ikke til at slå ud af stilen.

Ganske vist kridter han ikke køen med samme gå-på-mod som sin evige rival, Søren Søgård fra Vejle. Han kaster sig ikke ud i stødene, før han beslutter for, om næste bal skal spilles under hånden eller tages som omvendt spids.

Jørgen Kock er den arbejdsomme spiller, som har slidt sig til sine resultater med sit meget nøjagtige spil, som med et noget nedsættende udtryk kaldes maskinbillard, medens Søren Søgård er den fødte billardspiller, der har ubegrænset tillid til sig selv. Han er naturligt talentet. Skal man bedømme dem efter dette, skulle Søren have vundet langt oftere. Årsagen dertil er nok den, at Jørgen Kock har haft de bedste nerver i de afgørende kampe. Som sagt, ingen kan forstyrre Kock.

Donsku meistarnir Søren Søgård og Jørgen Kock eru her í gomlu hetunum hjá Klaksvíkar Klubba.